

Už brandų kūrybinį darbą – trijų dienų kelionė Oksfordą

RŪPI JAUNIEMS

Vytauto Didžiojo universiteto Katalikų teologijos fakultetas visos respublikos moksleivius buvo sukvietus susirungti 2021–2022 mokslo metų esė konkurse „Religija ir mokslas: ar jie suderinami“. Šio konkurso prizininke tapo ir vilkaviškietė Gabija Krunkauskaitė.

Ivertinta antrąja vieta

Į konkursą užsiregistravo apie pusšimtis dalyvių, tačiau komisijai įvertinti buvo atsiųsta trys dešimtys kūrybinių darbų. Iš jų į finalą pateko 16 esė.

Prizininke buvo pripažinta ir vilkaviškietė Gabija Krunkauskaitė, Vilkaviškio „Aušros“ gimnazijos mokinė. Jos darbu – esė „Kaip atsirado pasaulis: ar mokslinis požiūris prieštarauja pasaulio sukūrimo teorijai“ – komisija skyrė antrąją vietą. Trijų prizinių vietų laimėtojoms padovanoja trijų dienų kelionė į Oksfordo universitetą Jungtinėje Karalystėje. Gabija į Oksfordą keliaus su savo klasės auklėtoja ir tikybos mokytoja Egle Čiaučionaitė.

Visi į finalą patekę konkurso dalyviai turėjo savo darbus „apginti“: per aštuonias minutes reikėjo pristatyti juos komisijai ir atsakyti į klausimus. Kaip ramiai ir įtikinamai komisijai, sudarytai iš tituluotų mokslininkų, savo esė pristatė ir argumentuotai į vertintųjų klausimus atsakinėjo Gabija, nesunku įsitikinti patiems. Jos pasirodymą galutiname konkurse etape Kauno Vytauto Didžiojo universitete galima peržiūrėti „YouTube“ paskyroje „Respublikinis esė konkursas: Religija ir mokslas: ar jie suderinami?“, I dalis (1:14:21–1:35:40).

Pasirinko pati

„Aušros“ gimnazijoje susitikau su laurate ir jos mokytoja E. Čiaučionaitė pasi-

▣ Savo esė Gabija Krunkauskaitė Vytauto Didžiojo universitete pristatė iš tituluotų mokslininkų sudarytai komisijai. Vytauto Didžiojo universiteto nuotr.

Esė konkursas man ir buvo proga pasitikrinti, ar aš sau nemeluojau.

kalbėti apie tikėjimą ir kasdienybę, apie Gabijos sėkmę konkurse.

– Gabija, kas atvedė tave į tikėjimą?

– Šeima. Mama ir močiutė. Iš pradžių mano tikėjimas buvo vaikiškas. Nuo trylikos metų pradėjau aktyviai dalyvauti bažnyčios veikloje. Lūžis, manau, įvyko vasaros stovykloje, kurią tuomet organizavo Šventosios šeimos seserys. Troškau veikla įprasinti savo tikėjimą. Troškau

įkurti ateitininkų kuopą Vilkaviškyje. Man pavyko suburti bendraminčius. Šiuo metu kuopos branduolys – penki aktyvūs nariai. Aš esu kuopos pirmininkė. Esu atsakinga už informaciją. Dalyvauju ateitininkų suvažiavimuose, akademijose ir kituose renginiuose.

Ateitininkų veikla yra tai, kaip aš išgyvenu savo tikėjimą. Juk tikėjimas be darbų yra negyvas. Mokykloje aš irgi pati pasirinkau studijuoti tikybą. Man visada patiko tikslieji mokslai, ypač fizika. Neįvelgiu prieštaravimo tarp tikėjimo ir fizikos – man abu dalykai dera, tarp jų nemačiau priešpriešos.

Šiaip esu skeptiška. Visada užduodu klausimus. Konkursas man ir buvo proga pasitikrinti, ar aš sau nemeluojau. Temą galėjau pasirinkti pati – pasirinkau fizi-

ką. Mentorių (kiekvienos esė rašymą kuravo dominuojančioje mokslinėje srityje tyrimus atliekantis ar dirbantis mentorius – aut. past.) irgi pasirinkau pati – dalelių fizikos doktorantą Gabrielį Gallardo iš Oksfordo universiteto. Jis rekomendavo literatūrą, knygas, kuriomis rėmiausi pagrįsdama savo esė idėjas ir teiginius. Visos knygos buvo anglų kalba, bet skaičiau keletą straipsnių ir lietuviškai. Vis dėlto praktiškai man daugiau nei mentorius padėjo mano mokytoja Eglė.

Patarė, bet suteikė visišką laisvę

– Kad Gabija pateks tarp trijų finalininkų, aš neabejojau. Net komisijos pirmininkas doc. dr. Benas Ulevičius prisipažino, kad sunkiai apsisprendė, nes buvo pristatyta tokių stiprių darbų. Kodėl Gabija laimėjo? Ogi todėl, kad kalbėjo apie savo asmeninę patirtį, perteikė viską per savo suvokimo prizmę. Ji ne tik kalba ar rašo, bet ir daro. Jos tikėjimo praktika siejasi su šeima, ateitininkais, – apie merginos sėkmę kalbėjo E. Čiaučionaitė.

Mokytoja sakė, kad Gabija, su kuria susipažino tik prieš dvejus metus, – perlas, įkirtęs į jos delną. Ji priminė, kad šis konkursas – ne pirmoji Gabijos pergalė. 2021 metais mergina išbandė jėgas Vilkaviškyje organizuotame konkurse „Ką atsakyčiau Pauliui II į jo raginimą nebijoti“, skirtame popiežiaus Jono Pauliaus II metams paminėti. Pasak mokytojos, tuomet įgyta patirtis taip pat prisidėjo prie dabartinės sėkmės.

– Konkursui ruošėmės nuotoliniu būdu. Stengiausi, kad darbe išliktų mokinės braižas ir dvasia. Patariau dėl kai kurių teologinių dalykų, bet visada palikau galimybę pačiai laisvai pasirinkti, suteikiau visišką kūrybinę laisvę, – kūrybos procesą prisiminė mokytoja Eglė.

▣ Nukelta į 9 p.

▣ Atkelta iš 6 p.

„Tikėjimas yra gyvenimas“

– Ar kasdieniniame gyvenime, Gabija, iš bendraminčių ir bendramokslių yra išgirsti klausimų apie tavo tikėjimą? Juk vis daugiau žmonių sakosi netikėti.

– Manęs dažnai klausia, kodėl aš tikiu. Atsakau, jog tikiu, nes manau, kad tai yra tiesa. Kad be Viešpaties veikimo nieko nėra. Aš kasdien galiu matyti Dievo veikimo rezultatą. O sakramentai man – Dievo buvimo įrodymas.

Pasaulis nesusideda tik iš to, ką mes galime apčiuopti. Mes suvokiame, kas yra gera, kas yra bloga. Kiekvienas ginčas su agonistiku ar ateistu tik sustiprina norą dar labiau domėtis ir gilintis. Kiekvieną teiginį bandau suprasti ir patikrin-

ti. Dažniausiai nugalėu diskusijoje, nes užduodu oponentui klausimus, į kuriuos jis negali atsakyti.

Anksčiau kartais būdavo baisu prisipažinti, kad tikiu. Bet juk nesu viena. Man labai daug reiškia šeima. Štai mano močiutė – mažutė, smulkutė, o iš tiesų yra tikras dvasios milžinas. Nuo vaikystės mačiau ją besimeldžiančią. Nuolat jaučiu sesės paramą ir palaikymą. Padeda ir dalyvavimas ateitininkų veikloje. Nėra baisu tikėti mokykloje, gal labiau už mokyklos ribų. Turiu draugų ateistų, bet mane žavi, kad mes galime rasti bendrą kalbą, nepaisant skirtingų įsitikinimų.

– Dalyvauji šventose Mišiose, esi skaitovė bažnyčioje. Ar patikuoji asmeninę maldą?

– Malda man – pokalbis. Man labai patinka liturginės valandos, psalmės. Ir Jono Evangelija. Tikė-

jimas yra gyvenimas, o ne tikslas. Katalikas privalo gyventi pasaulyje, negali užsiklęsti, nes užsiklęsdamas veda į fanatizmą.

Aš niekur nesu tokia laisva kaip bažnyčioje. Tai tikėjimas mane moko elgtis taip, kaip teisinga, moko atsakomybę, padeda ugdyti asmenybę. Be jo nebūčiau ir pirmūnė. Tikėti vien žmogiškais pastangomis neįmanoma. Tikėjimas yra dovana.

Gabijos mokytoja E. Čiaučionaitė sakė, kad mergina yra labai išprususi, apsiskaičiusi, viskuo domisi, o iš kitų mokinių išsiskiria savo branda. Ji yra ir klasės seniūnė.

– Gabija – mano pagalbininkė, pareižinga ir atsakinga mokinė. Gabijos klasėje visi klausia, nes ji yra autoritetas, – apie G. Krunkauskaitę kalbėjo jos mokytoja Eglė.

Rita MITKUTĖ-MADDOCK